

Coordinadora d'ONG: ser diferents i poder treballar junts

Nascuda l'any 1994, la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme ha fet de la lluita contra la pobresa i la desigualtat, tant a casa nostra com a l'exterior, el motor de funcionament de les més de seixanta entitats que, des de fa un quart de segle, han convertit la solidaritat, la cooperació i la lluita per la pau en eines per aconseguir un món millor.

Text > **PAU LANAQ**, expresident de la Coordinadora d'ONG de les comarques gironines i l'Alt Maresme

Si hem de buscar culpables, hauríem d'acusar els sandinistes. Amb el seu triomf sobre la dictadura dels Somoza, molts joves i no tan joves van rebre un bany d'esperança que els va portar a creure que era possible canviar el món. Les imatges descarnades que mostraven la pobresa i la desigualtat que patien la majoria dels habitants

d'aquell país van despertar consciències, i molts van decidir dictar noves regles de joc.

El 1979, a Girona es vivia amb una certa despreocupació i desconeixement el patiment dels més desprotegits de la societat: «Ja se'n cuida Càritas» era una frase recurrent que obviava les bosses de pobresa derivades del baraquisme o dels albergs provisionals.

Les guerres i les catàstrofes naturals patides a l'Amèrica Central i a Àfrica van cohesionar persones i voluntats en un viatge d'anada i tornada que el 6 de juliol del 1986, a Salt, va comportar el naixement del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, una aposta dels municipis contra la desigualtat i per la justícia global.

La proliferació d'organitzacions va fer que el 1994, a Torroella de Montgrí, entitats que treballaven en solidaritat i cooperació, quart món i pacifisme es trobessin, per «ajustar agendes i donar-nos suport logístic». Havia nascut la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme, una aventura que, tutelada per Josep, *Pepo*, de Delàs, autor de la frase «Ser diferents i poder treballar junts», es fonamentava en un codi ètic que apostava per «la lluita contra l'exclusió de les víctimes directes de la injusta distribució de la riquesa i els efectes més cruels d'un sistema que crea nous exclosos i oprimits». La batalla que es va iniciar amb les acampades per reclamar el 0,7 % o amb la reivindicació dels drets humans per a tothom i a tot arreu ha anat aglutinant esforços, i avui s'ha passat de quinze a més de seixanta entitats, que han fet de la solidaritat, la cooperació, la lluita per la pau o l'educació pel desenvolupament (que aposta per la formació d'una ciutadania crítica i activa) eixos preferents

>> Local de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i de l'Alt Maresme.

Foto: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. EL PUNT AVUI (LLUÍS SERRAT).

>> A la seu de la Coordinadora a Girona, un cartell anima la gent a col·laborar-hi com a voluntària.
Foto: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. EL PUNT AVUI (LLUÍS SERRAT).

La Coordinadora actua com a aglutinador, com a instrument útil que tant ajuda les entitats a efectuar els tràmits que els asseguren la supervivència com a planificar campanyes, a demanar el dret de vot o a impulsar estratègies conjuntes

d'actuació. N'hi ha algunes, com la Creu Roja, Càritas, la Fundació Vicenç Ferrer, Justícia i Pau, o SER.GI, que no necessiten presentació. Les altres —la majoria— són petites o molt petites, i interactuen perquè, a una banda i a l'altra, tant als països d'origen com als d'acollida, canviïn les condicions vitals que castiguen els més despos-

seïts i no els deixen avançar, i que han convertit el codesenvolupament —és a dir, aprofitar el potencial de les migracions i actuar perquè, mitjançant un canvi estructural i econòmic, s'acabi

arribant a un canvi polític i social— en una esperança de futur.

Tenim exemples com el grup de dones d'ètnia fula, de Salt, que van ajudar a muntar una granja de pollastres

>> Supermercats i empreses d'alimentació solen col·laborar en la recollida de productes alimentaris per a les persones més necessitades o amb un ajut a determinades entitats amb l'arrodoniment del preu del tiquet. (Foto: ANIOL RESCLOSA)

>> Un grup de nois al parc Central de Girona, rere l'edifici de l'Estació Espai Jove, un punt de trobada per orientar el jovent en el procés de formació, en la cerca de treball, etc. Foto: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. EL PUNT AVUI (MANEL LLADÓ).

a Kolda, capital de l'Alta Casamance, la qual cosa va provocar que en començar un projecte comú i intercontinental es cohesionés aquest col·lectiu d'expatriades a casa nostra, s'avancés en la seguretat alimentària i es dotés de recursos propis les seves col·legues, d'una de les zones més pobres del Senegal. Podríem parlar de la feina que fan Àfrica Viva, Nousol, CASC, Dagua, Utopia, Dniger, Legki Yakaru o l'Agenda Llatinoamericana, entre moltes altres.

Combatre les causes

A l'hora d'analitzar la feina d'aquestes organitzacions, en totes hi trobarem un comú denominador. No es pot lluitar contra la pobresa i la desigualtat si no se'n combaten les causes. I per a això cal una tasca constant —i massa vegades silenciada—, que demana la

millora de l'alimentació i de l'educació, l'empoderament de les dones, la lluita contra la violència comunitària o familiar —des de les mutilacions genitals fins als matrimonis forçats, passant pels maltractaments— i contra l'explotació indiscriminada, o la millora de les condicions de vida dels discapacitats físics. En aquest aspecte, la Coordinadora actua com a aglutinador, com a instrument útil que tant ajuda les entitats a efectuar els tràmits que els asseguruen la supervivència com a planificar campanyes, a demanar el dret de vot —és una discriminació política que els nouvinguts paguin impostos però que no tinguin dret a escollir i que els costi un ronyó poder accedir a la regularització— o a impulsar estratègies conjuntes, que ajudin a cohesionar i a fer avançar un país en el qual els nous catalans, fills

de la immigració, tenen i tindran un paper fonamental.

L'entitat ha organitzat campanyes en favor de la pobresa zero, ha denunciat el cas dels joves expulsats dels centres de menors, ha recaptat fons per lluitar contra les desgràcies naturals, va impulsar Girona Acull per donar acompanyament a les noves migracions o als refugiats que les crisis bèl·liques o socials han portat a casa nostra, i ha hagut d'adaptar-se als moments que viu la nostra societat canviant. Al seu web es pot llegir «Oferim un servei de préstec de llibres, jocs, maletes pedagògiques, pel·lícules, documentals i exposicions sobre aquests temes, a través del Centre de Recursos per la Pau i la Solidaritat (CeDRe)». La Coordinadora afronta nous reptes, però, en el fons, són els mateixos que li han permès avançar.